

## ПРОЛѢТЕНЪ ВѢТЪРЪ

Моя майко и моя кръщелнице,  
полудѣла и огнена пролѣтъ,  
дето весело биешъ въ кепенцитѣ  
и лудувашъ надъ влажнитѣ клони!

Азъ съмъ лудъ и азъ язда презъ нивитѣ  
и по сивитѣ улици тичамъ  
и разправлямъ на моитѣ биволи,  
съ колко нѣжна любовъ ги обичамъ.

А танцуватъ запалени кжщитѣ  
отъ безспирния бѣгъ на земята,  
ний съсъ всѣко дръвче се пригръщаме  
и лудуваме съ лудия вѣтъръ.

Падатъ, ставатъ и хора и улици  
и дървета, и гробища черни  
отъ безкрайнитѣ смѣли приумици  
на вечерния вѣтъръ невѣренъ.

Моя майко и моя кръщелнице —  
полудѣла и огнена пролѣтъ,  
дето весело биешъ въ кепенцитѣ  
и лудувашъ надъ влажнитѣ клони.